

CASE REPORT

معرفی سه بیمار مبتلا به پنوماتوزیس سیستوئید اینتستینالیس (PCI) با سه تظاهر مختلف

دکتر محمد کاظم امیربایگی^۱، دکتر رامین سامی^۲

چکیده

پنوماتوزیس سیستوئید اینتستینالیس (PCI) یک اختلال نسبتاً نادر می باشد که به صورت بروز کیست های پر از گاز در قسمتهای مختلف مجده و روده رخ می دهد. در این مقاله سه بیمار با سه تظاهر مختلف را معرفی می کنیم که در بررسی آنها PCI یافت شد. بیمار اول با رکتوراژی مراجعه کرده بود (PCI زیر مخاطی داشت) بیمار دوم با سوء هاضمه مراجعت کرده بود (PCI زیر سروز روده ای داشت) و بیمار سوم با علائم انسداد معده مراجعه کرده بود (PCI زیر سروز جدار معده و روده داشت).

واژه های کلیدی: پنوماتوزیس سیستوئید اینتستینالیس، زیر مخاطی، زیر سروز

مقدمه

کولیت پسودوممبرانو، ولولوس سیگموئید، تنگی پیلور، بیماری های کلژن و اسکولر، بیماری های انسدادی ریه و آسم دیده می شود^(۱) (جدول ۱). نوع ثانویه وقتی در زمینه بیماری های نکروزان یا سوراخ PCI کنته روده باشد مرگ و میر بالایی دارد. نوع ایدیوپاتیک همواره یک اختلال خوش خیم می باشد.

معرفی بیماران

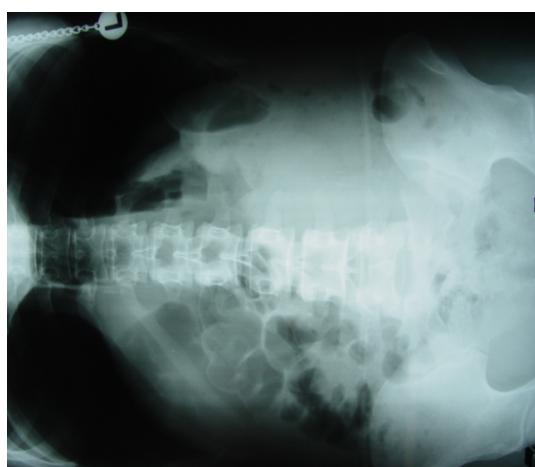
بیمار اول: خانم ۵۶ ساله ای بود که از حدود یک ماه قبل از مراجعه دچار خونریزی از مقعد به صورت خون روشن شده بود هنگام بستره در بیمارستان عالیم حیاتی و معاینه بالینی وی طبیعی بود. بیمار تحت کولونوسکوپی قرار گرفت در کلونوسکوپی در خم طحالی چندین ضایعه پولیپوئید مشاهده شد. برای یکی از آنها اقدام به پولیپکتومی شد. قوام پولیپ سست تراز یک پولیپ معمولی بود. یکی از پولیپ ها هم سوراخ شد که ضایعه بر روی هم جمع شد. جواب پاتولوژی نمونه ها بافت

پنوماتوزیس سیستوئید اینتستینالیس (PCI) یک اختلال به ظاهر نادر است که نمی توان شیوع آنرا به درستی تعیین کرد. در این اختلال کیست های پر از گاز در قسمتهای مختلف جدار معده و روده ها تشکیل می شود. این کیست ها می توانند به صورت زیر مخاطی و یا در ناحیه زیر سروزی باشند. شیوع آن از ۰۰۳-۰٪ جامعه پیش بینی می شود^(۲).

PCI در ۸۵٪ موارد در زمینه یک بیماری خاص ایجاد می شود که به آن ثانویه اطلاق می شود و در ۱۵٪ موارد هیچ علت زمینه ای برای آن پیدا نمی شود که به آن اولیه یا ایدیوپاتیک گفته می شود^(۲). نوع ثانویه در شرایطی از قبیل بیماری های التهابی روده، بیماری دیورتیکولر،

*-نویسنده مسئول: استاد بار گروه بیماری های داخلی - فوق تخصص گوارش بیمارستان آموزشی شهید صدوقی یزد
تلفن: ۰۳۵۱-۸۲۴۰۰۰-۰۳۵۱-۸۲۴۰۰۰
Email: amirbaig@yahoo.com

-دستیار گروه بیماری های داخلی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد
تاریخ پذیرش: ۱۳۸۶/۲/۲۲
تاریخ دریافت: ۱۳۸۵/۹/۸

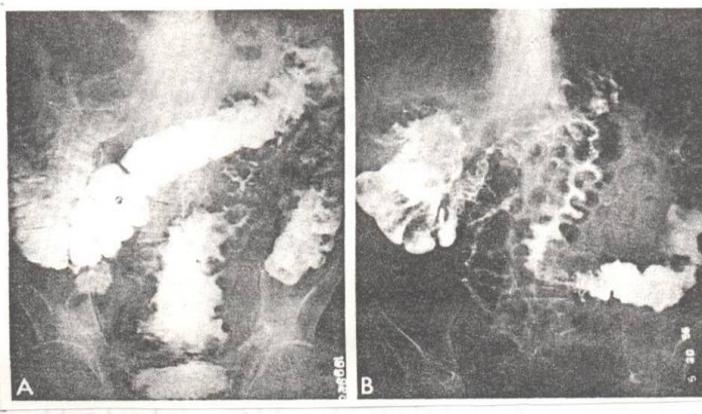
شکل (۲): مشاهده حباب های هوای در سراسر روده

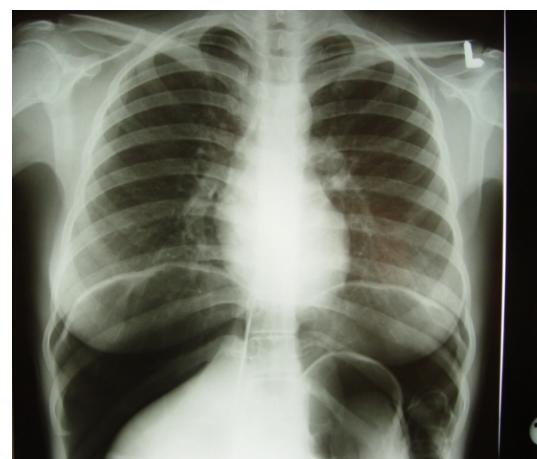
شکل (۳): مشاهده حباب های هوای ساب سروزال معده

طبيعي اپی تلیوم گزارش شد. بیمار به عنوان یک PCI ایدیوپاتیک تحت نظر قرار گرفت.

بیمار دوم خانم ۱۸ ساله ای بود که به علت سوء هاضمه و نفخ شکم به دنبال صرف غذا مراجعه کرده بود. مشکل وی با درمانهای معمولی حل نشده بود. معاینه بالینی از جمله معاینه شکم نرمال بود و هیچ حساسیتی در شکم لمس نمی شد. آزمایشها اولیه نرمال بود. آندوسکوپی بیمار نرمال بود. در سونوگرافی بیمار مایع آسیت گزارش شد که مقداری از آن تخلیه شد و خصوصیات آن Low gradient بود. یکی از تشخیص های افتراقی برای بیمار سل پریتوئن بود. در گرافی ریه که برای بیمار انجام شد مقدار زیادی هوای آزاد در زیر دیافراگم مشاهده شد (شکل ۱). بیمار تحت لاپاراسکوپی قرار گرفت که در لاپاراسکوپی کیست تحمدان پاره شده گزارش گردید و نمای PCI سراسر روده مشاهده شد (شکل ۲) سایر بررسی ها نرمال بود. بیمار سوم مرد ۴۷ ساله ای بود که به علت استفراغ های مکرر ۱-۲ ساعت بعد از مصرف غذا مراجعه کرده بود. در آندوسکوپی بیمار زخم ناحیه آنتر و تغییر شکل شدید بولب داشت که به درمانهای معمول پاسخ نداد. UGI series و ترانزیت روده باریک هوای ساب سروزال معده (شکل ۳) و روده باریک (شکل ۴) مشاهده شد. بیمار تحت عمل جراحی قرار گرفت. در جراحی نمای PCI زیر سروز در تمام جدار معده و روده مشهود بود.

شکل (۴): مشاهده حباب های هوای ساب در جدار روده باریک

شکل (۱): مشاهده هوای آزاد زیر دیافراگم در بیمار مبتلا به PCI

تمایل به گرفتاری کولون چپ دارد^(۹). در بیمارانی که ما معرفی کردیم در یکی از بیماران (بیمار اول) علایم بالینی مستقیماً مربوط به خود PCI بود و بیمار با رکتوراژی ناشی از PCI مراجعه کرده بود. موارد مشابهی گزارش شده اند که بیمار مبتلا به PCI با مدفوع خونی مراجعه کرده است اما در بیمار دوم نمی توان علایم بالینی را به PCI مربوط دانست و PCI را بیشتر باید به عنوان یک یافته همراه در نظر گرفت در بررسی که ما کردیم ارتباطی بین کیست تخدمان و PCI پیدا نکردیم و این اولین مورد گزارش همزمانی این دو بیماری می باشد. اما همزمانی انسداد پیلور و PCI در موارد متعددی گزارش شده است ، انسداد پیلور به عنوان یکی از علل زمینه ای ایجاد PCI مطرح می باشد^(۲).

PCI در هر سنی ممکن است مشاهده شود اما معمولاً بین ۳۰ تا ۵۰ سالگی شایع تر است^(۴).

پاتوژن و سیر طبیعی PCI کاملاً مشخص نشده است برای توجیه ایجاد PCI فرضیه های مختلفی بیان شده است ثوری مکانیکی معتقد است که گاز از طریق پاره کردن جدار دستگاه گوارش وارد دیواره آن می شود. در واقع گاز این کیست ها محتوی ۷۰٪ نیتروژن و ۲۰٪ اکسیژن است (شبیه ترکیب گازهای هوا) . هر چند در بعضی مطالعات غلظت هیدروژن بالای ۵۰٪ گزارش گردیده است^(۹). از طرفی استنشاق اکسیژن باعث درمان این کیستها می شود و طرفداران این فرضیه به این دلایل استناد می کنند. ثوری باکتریایی ، تولید گاز توسط باکتریها را از قبیل کلستریدیوم پر فرژانس عامل ایجاد PCI می داند و برطرف شدن اختلال با درمان آنتی بیوتیکهایی از قبیل مترونیدازول را دلیلی بر مدعای خود می دانند. ثوری ریوی معتقد است که هوای آزاد شده از آلتوئلهای پاره شده وارد مدیاستن و خلف صفاق می شود و ترکیب گاز کیست ها و شیوع بیماری در بیماران COPD و آسمی را دلیلی بر ادعای خود می داند^(۳-۵).

در هر صورت پاتوژن PCI همچنان از نکات قابل بحث در طب باقی مانده است.

PCI می تواند هر سه لایه دستگاه گوارش را درگیر کند. کیست های زیر مخاطی شبیه پولیپ هستند و رنگ مایل به آبی دارند. کیست های زیر سروزی نزدیک عروق هستند و به شکل برجستگی های متعدد

جدول ۱: بیماریهای همراه با PCI (پنوماتوزیس سیستوئید اینتستینالیس)

الف- اورژانس های شکمی ایسکمی روده ، انفارکتوس روده ، انسداد روده ، انتروکولیت- نکروزان

ب- تحریب مخاطی اولسرپتیک ، بیماری کرون، کولیت اولسروز ، خوردن مواد سوزان ، پاره شدن دیورتیکول

ج- عفونت ها کلستریدیوم دفیسیل، توبرکولوز، بیماری ویپل، AIDS، کرپتوسپوریدیوم، مایکوباکتریوم آویوم داخل سلوی (MAI)، CMV

د- بیماریهای ریه COPD، آسم، CF، دستگاه تنفس مصنوعی

ه- روشهای اندوسکوپی گاسترسکوپی، کولونوسکوپی، اسکلروترایپی، قرار دادن استنت صفر اوی

و- اختلال موتیلیتی دستگاه گوارش دیابت، اسکرودرما، هیرشپرونگک، انسداد کاذب روده، بای پاس ایلشورژنال، تنگی یا انسداد پیلور

ز- بیماریهای ایمنولوژیک AIDS، استروئید، کموترایپی، اختلال لنفوپرولیفراتیو، پیوند مغز استخوان، پیوندهای دیگر، GVHD، آمیلوئیدوز، بیماریهای کلژن واسکولار

بحث

PCI اختلال نادری است که به صورت کیست های متعدد پر از گاز با جدار نازک بدون اپیتلیال و بدون ارتباط به هم در روده باریک و کولون و معده ایجاد می شود. گرفتاری مناطق دیگر مثل اثنی عشر و بافت های خارج از روده مثل مزانتر غدد لنفاوی امتنوم لیگامان فالسیفورم و صفاق به ندرت مشاهده می شود. اغلب بدون علامت می باشد به طور اتفاقی در یک بیمار با علایم خفیف یا بدون علامت تشخیص داده می شود. گاهگاهی با علایم بالینی متعدد از قبیل درد شکم، اتساع شکم، مدفوع خونی، بیوست و اسهال مراجعه می کنند. به ندرت همراه با تظاهرات شدیدتر مثل انفارکتوس روده، انتروکولیت پسودومامبران یا انتروکولیت نکروزان به خصوص در نوزادان می باشد. بعد از این بیماری های خطناک و پر عارضه PCI به دو دسته اولیه و ایدیوپاتیک تقسیم می شود^(۹). PCI ثانویه اغلب روده باریک و کولون صعودی را درگیر می کند در حالی که نوع ایدیوپاتیک

رادیوگرافی ساده است. در سی تی اسکن گازهای داخل وریدهای مزانتریک یا سیستم پورت را در مواردی که PCI همراه با انفارکتوس روده است نشان می‌دهد. در آندوسکوپی PCI ساب موکوزال کولون به صورت توده‌های متعدد پولیپوئید صاف نرم، گرد، آبی رنگ در داخل لومن دیده می‌شود. چون کیست‌ها حاوی هوای فشرده می‌باشد در صورت پاره شدن حین بیوپسی روی هم جمع می‌شود. اگر بیمار علامتی ندارد و بیماری زمینه‌ای برای وی پیدا نشد نیازی به درمان نیست. درمان بیماری زمینه‌ای، اکسیژن درمانی و آتنی بیوتیک برای موارد علامت دار توصیه می‌شود. در صورت شدید بودن علایم، عمل جراحی توصیه می‌شود^(۶).

ذکر این نکته ضروری است که مشاهده هوای آزاد داخل پریتوان در هر بیماری که اخیراً لاپاروتومی یا لاپاروسکوپی نشده است پاره شدن یکی از احتشاءات توخالی را مطرح می‌کند و نیاز به عمل جراحی اورژانس دارد و تنها استثناء آن PCI است که با وجود مشاهده هوای زیر دیافراگم در اغلب موارد نیاز به جراحی ندارد^(۶-۸). در معاینه بالینی این افراد علایم پریتونیت (حساسیت شکم، تب، لکوسیتوز و ...) وجود ندارد.

آبی درخششده دیده می‌شوند. کیست‌ها دیواره حقیقی ندارند و در ۵۰٪ موارد خود به خود از بین می‌روند. PCI می‌تواند بر حسب محل درگیری علامت دار شود. مثلاً در روده کوچک استفراغ نفخ شکم یا کاهش وزن می‌دهد و در کولون اسهال، هماتوشیزی و یا بیوست از علایم آن است. معاینه فیزیکی این بیماران معمولاً نرمال و گاهی اتساع شکم دیده می‌شود. شکم ممکن است تندر باشد و گاهگاهی توده‌ای لمس شود ولی تب و علایم تحریک صفاق به ندرت مشاهده می‌گردد^(۹). بیماران عارضه دار می‌شوند که به صورت انسداد روده، ولولوس پنوموپریتوئن (گاهی راجعه) ایتوسیوسپشن پارگی روده و خونریزی است. اغلب تشخیص بیماری به طور اتفاقی حین تصویربرداری و یا آندوسکوپی یا لاپاروتومی داده می‌شود. در رادیوگرافی ساده شکم به صورت لوسنی‌های خطی یا کیستیک مشاهده می‌شود (شکل ۲). به علاوه ممکن است هوا در پریتوان یا رتروپریتوان مشاهده شود (شکل ۱). رادیوگرافی با باریم در تعیین جدار روده یا معده مفید می‌باشد (شکل ۳). نوع ساب موکوزال در باریم انما با پولیپوژیس پسودوپولیپوژیس یا هماتوم داخل جداری اشتباه می‌شود. سی تی اسکن شکم در تشخیص گاز جدار روده حساس‌تر از

References

- 1- Maldonado M. E., Janicemccall J. *Pneumatosis cystoides intestinalis a rare cause of rectal bleeding*. Am J Gastroenterol, 2002, 97 :s145.
- 2- Ryback L. D., Shapiro R. S., Carano K., Halton k. P. *Massive Pneumatosis intestinalis : CT diagnosis*. Comput Med Imag Graph, 1999, 23 : 165-168
- 3- Gagliardi G, Thompson I. W, hershman M. J. *Pneumatosis coli : proposed pathogenesis based on a study of 25 cases and a review of literature*. Int J Colorect Dis, 1996, 11 : 111-118.
- 4- Qureshi W. A., Shannon G., Caroline F., Ertan A. *Hyperbaric oxygen therapy for pneumatosis cystoides intestinalis*. AJ Gastroenterol, 2002, 97: s79.
- 5- N. Agaoglu. *Pneumatosis Cystoides Intestinalis Associated with Perforated Chronic Duodenal Ulcer and Meckel's Diverticulum*. Acta chir belg, 2005,
- 6- Maltz C. *Benign pneumoperitoneum and pneumatosis intestinalis*. Am J Emerg Med 2001;19: 242-3.
- 7- Hussain A, Cox JG. *Benign spontaneous pneumoperitoneum in an elderly patient treated medically with recovery*. Postgrad Med J 1995;71: 252.
- 8- Myre LE, Pinon S, Forman WB. *Causes of benign asymptomatic pneumoperitoneum*. Am Fam Physician. 2004 Jan 1;69(1):29, 32.
- 9- Tadataka Yamada, MD. *Textbook of gastroenterology*, Lippincott Williams & Wilkins Philadelphia . new york .baltimore. Pneumatosis cystoid intestinalis 2005 : 1809
- 105, 415-417.